

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Petra Mikeše, v právní věci žalobkyně: **V. L.**, zastoupená Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 4. 2020, čj. MV-47877-4/SO-2020, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2020, čj. 51 A 59/2020-16,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2020, čj. 51 A 59/2020-16 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 15. 1. 2020, čj. OAM-35158-10/DP-2019, byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Žalovaná její odvolání shora uvedeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí ministerstva vnitra potvrdila.

[2] Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalované podala u Krajského soudu v Praze žalobu. Tato žaloba byla podána z datové schránky zástupce žalobkyně, aniž by ale tento zástupce doložil své oprávnění zastupovat žalobkyni přiložením plné moci.

[3] Krajský soud proto usnesením ze dne 2. 6. 2020, čj. 51 A 59/2020-10, zástupce žalobkyně mimo jiné vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc dokládající jeho oprávnění zastupovat žalobkyni v tomto řízení. Krajský soud žalobkyni nepoučil o důsledku v podobě odmítnutí žaloby, pokud této výzvě nevyhoví. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím jejího zástupce 3. 6. 2020.

[4] Žalobkyně na toto usnesení ve stanovené 15 denní lhůtě (ta uplynula 18. 6. 2020) ani později nijak nereagovala. Krajský soud následně bez dalších výzev žalobu odmítl kasační stížností napadeným usnesením podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento postup krajský soud odůvodnil tím, že zástupce žalobkyně, ač k tomu byl řádně vyzván, nedoplnil plnou moc, která by ho opravňovala k zastupování žalobkyně.

II. Kasační stížnost a řízení o ní

[5] Proti napadenému usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. V ní namítla, že pokud krajský soud zamýšlel na základě nepředložení plné moci ve stanovené lhůtě žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout, bylo jeho povinností o tom stěžovatelku poučit, jak vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 7. 2010, čj. 6 Ads 187/2009-85. Takové poučení však na rozdíl od jiných poučení nebylo v usnesení ze dne 2. 6. 2020, čj. 51 A 59/2020-10, obsaženo a krajský soud tedy nemohl bez dalšího přikročit k odmítnutí žaloby. Krajský soud tedy zatížil řízení vadou podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu), a z tohoto důvodu stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížností je napadeno usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby, proto z povahy věci přichází pro stěžovatelku v úvahu pouze kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Tohoto důvodu se stěžovatelka správně dovolává. Pod tento důvod pak spadá také případ namítané nezákonnosti spočívající v odmítnutí žaloby soudem, ačkoliv o tomto důsledku nebyla stěžovatelka náležitě poučena.

[8] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že je důvodná.

[9] Jak je uvedeno výše ve vymezení případu, ze spisu krajského soudu plyne, že unesení krajského soudu čj. 51 A 59/2020-10, skutečně neobsahuje poučení o případném odmítnutí žaloby, pokud zástupce žalobkyně nepředloží plnou moc ve stanovené lhůtě. Není pak sporu o tom, že tato výzva byla na místě, neboť žalobu jménem žalobkyně podal její zástupce (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), avšak k žalobě (ani později do vydání uvedeného usnesení) nepřiložil plnou moc, ze které by vyplývalo jeho oprávnění zastupovat žalobkyni.

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat[.]“

[11] Předložení plné moci zástupce je vedle např. způsobilosti být účastníkem řízení jednou z procesních podmínek ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v případě, že je účastník zastoupen (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, čj. 8 Aps 6/2007 - 247, č. 1773/2009 Sb. NSS). Ve tomto usnesení pak rozšířený senát k procesním podmínkám uvedl: „I ve správním soudnictví jsou podmínky řízení vnímány jako takové podmínky, za nichž soud může rozhodnout ve věci samé; jejich nedostatek tedy brání soudu vydat meritorní rozhodnutí (srov. § 103 OSŘ podpůrně za použití § 64 SŘS).“ *Nedostatky procesních podmínek se dělí na odstranitelné a neodstranitelné [viz § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.: 'nejsou-li splněny jiné podmínky řízení*

pokračování

a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.“ Z těchto závěrů pak vyšel a navázal na ně rozšířený senát také v rozsudku ze dne 6. 2. 2020, č. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS).

[12] Nedoložení plné moci zástupce je jednoznačně odstranitelný nedostatek podmínky řízení, protože plnou moc lze doplnit. Na rozdíl od neodstranitelných nedostatků tak soud musí před odmítnutím návrhu účastníka vyzvat, aby tento nedostatek odstranil. To krajský soud učinil usnesením čj. 51 A 59/2020-10, na které stěžovatelka, respektive její zástupce nereagovali. Krajský soud však opomněl stěžovatelku poučit o důsledku v podobě odmítnutí žaloby, pokud této výzvě nevyhoví. Toto poučení je však nezbytné a bez něj nemůže soud žalobu odmítnout, jak dovodil zdejší soud například v rozsudku ze dne 8. 7. 2010, čj. 6 Ads 187/2009-85. Odmítnutím žaloby bez patřičného poučení by totiž podle tohoto rozsudku soud porušil právo na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny, jelikož by takové rozhodnutí bylo pro účastníka překvapivé.

[13] Pokud tedy krajský soud napadeným usnesením žalobu odmítl, aniž stěžovatelku o tomto následku nedoplnění plné moci poučil, porušil tímto překvapivým rozhodnutím právo stěžovatelky na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny a zatížil tak napadené usnesení vadou nezákonnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[14] Nejvyšší správní soud proto napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je krajský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[15] V dalším řízení krajský soud zástupce stěžovatelky s patřičným poučením znovu vyzve k předložení plné moci, kterou bude doloženo jeho oprávnění stěžovatelku v řízení o žalobě zastupovat. Plná moc, která byla předložena v průběhu řízení o kasační stížnosti, je totiž výslovně omezena pouze na řízení o kasační stížnosti.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne v novém rozhodnutí krajský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. listopadu 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu